

film

BOŽE, CHRAŇ PANÍ PREZIDENTOVOU !

Jsou ještě herci, jejichž jméno ve filmových titulcích je pro diváky zárukou snesitelné kvality snímku – a Michael Douglas mezi ty nečetné asi patří. Jistěže během své kariéry sehrál nějakou tu roli v propadáků, ale úspěšně se na ně podařilo zapomenout. A tak se při vyslovení jeho jména ozvou jen ty solidní kousky. Nejnovější, snímek režiséra Clarka Johnsona Strážce, k nim ale bude možno přičíst jen do jisté míry.

A přitom není Douglas ve filmu jedinou hvězdou první velikosti, po boku má ještě Kiefera Sutherlanda a Kim Basingerovou – nemluvě o slušné sestavě i v dalších rolích a epizodách.

Horší je to už se scénářem (G. Wolfi a G. Patievich), který sice „šlape“, ale sem tam se divák ne a ne zbavit pocitu, že určité sekvence už viděl jaksí vícekrát. Ale dá se ještě vůbec vymyslet něco opravdu nového?

Pete Garrison (tak se ve filmu Strážce jmenuje muž, kterého Michael Douglas ztělesňuje) kdysi zachránil život prezidentu Reaganovi. Kariéra, již v odměnu předpokládal, se sice nedostavila, velkým šéfem se nestal, i nadále musí pracovat. Stará se o bezpečí první dámy a činí tak velmi zodpovědně – až to mezi ním a paní prezidentovou začne milostně jiskřit. Do tuhé ale začne jít z úplně jiných příčin: kdosi zavraždí Garrisonova kolegu, jenž hodlal těsně před smrtí sdělit šéfovi nějakou zásadní informaci. Leč nestihl to...

Vedení tajné služby navíc získá informaci, že vbrzku může jít i o život samotného prezidenta. Navíc vzniká podezření, že atentátníci

našli zřejmě spojení uvnitř ochrany...

Vyšetřování se dostává do tempa, děj se řítí čile vpřed. K jasným kladům filmu patří dynamická kamera Gabriela Beristaina, jež barvitě kreslí exkluzivní prostředí.

Vtipně kupříkladu využívá záběrů jakoby bezpečnostních ka-

mer, čímž děj dostává znervózňující chutí autenticity.

Na straně druhé se agenti někdy chovají dosti bláhově. Breckinridge (v podání Kiefera Sutherlanda) coby profil rázně znemožní místní poldíky, kteří by rádi smrt jeho agenta spláchli jako prostou loupežnou vraždu. Ale sám pak, když střílí po teroristech, míří naivně na jejich těla či hlavy. (Na těle mají přece neprůstřelnou vestu, a hezký zásah do hlavy zase znamená, že už si s nimi nikdo zvidavě nepokeká. V takových situacích se prý v realu doporučuje střílet nejlépe na nohy...)

Ale nakonec to dobře dopadne. A divák si oddechne, že má zase jeden film za sebou.

(jiv)

disky

Holmesiády na discích

Netroufám si odhadnout, kolik lidí dnes poslouchá rozhlasové hry, natož jejich nahrávky na cédečkách – ale zřejmě se stále najdou i tací bloudí, když se vydavatelství Radioservis vyplácí pro ně vydávat nové tituly. Disk, jenž nese výrazný titul Slavné případy Sherlocka Holmese, je dokonce už pátý v pořadí – a když si ho zvidavě poslechnete, pochopíte, proč edice má své ctitele. Jsou možná nepočtení, ale rozhodně se honosí vybraným vkusem! Nahrávky znějí brilantně a na rozdíl od současných televizních holmesovských adaptací (Hallmark!) zachovávají věrně nejen ducha literární předlohy, nýbrž také její poezii a nadhled.

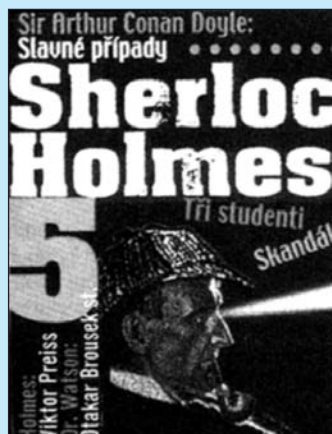
Pátý disk série zvukových holmesiád přináší dva z příběhů velké dvojice: první z nich, nazvaný Tři studenti a nahráný roku 1997, přeložil ještě František Jungwirth (dej mu pámbu věčnou slávu!), druhý, Skandál, jenž ve studiu vznikl o rok později, je neméně zdařilým dílkem překladatelky Zory Wolfové. Zatímco na prvních discích hráli ústřední role ještě

nebožtíci Miloš Kopecký a Rudolf Hrušínský, tady už je vystřídali Viktor Preiss a Otakar Brousek st. A co do kvality výkonů nezůstávají za svými předchůdci pranic pozadu ..

Jde o texty slavné a klasické, obecně tedy známé, ale aspoň malá připomínka: v prvním běží o ukradené (či spíše opsané) zadání univerzitního písemného testu z řečtiny, ve druhém kráčí o věc ošemetnější. Vždyť o pomoc velkého detektiva požádá na své londýnské návštěvě sám následník českého trůnu .. Kterého pak následníka měl asi Sir Arthur Conan Doyle při psaní na mysli? Připomeňme také, že Holmes v tomto příběhu propadne ukouzlení ženou, zpěvačkou Irenou Adlerovou.

Zkrátka, pokud se jednou večer rozhodnete obejít sew bez zrakových vjemů a vsadit jen na sluch, nebudete litovat!

(-ěk)

kniha

TŘIKRÁT Z BRNA

Možná stojí za zmínku, že nakladatelství MOBA, jež sídlí v Brně, je samostatnou odnoží velkého nakladatelského domu Bas-tai Verlag. Tedy velkého podniku německého. Navzdoru tomuto faktu je totiž MOBA jedním z mála českých vydavatelů českých detektivek (samozřejmě, vedle početné produkce překladové). Před několika lety MOBA vytvořila edici původní české detektivky, přičemž na rozdíl od většiny konkurentů se rozhodla nikoli pro povídky, ale začala na trh přinášet ucelené příběhy. Vnější kabátkem edice připomněla čtenářům druhy renomovanou knižnici Mladé fronty, zvanou Smaragd. Jde sice o subtilnější svazky, menší formátem i rozsahem, nicméně vizuální podoba je nepřehlédnutelná – a pro čtenáře nepochybně doporučující.

Nakladatelství se podařilo shromáždit početný a pestrý tým solidních českých autorů, mezi nimiž převažují osvědčená detektivkářská jména, ale nechybějí ani detektivkáři příležitostní a debutanti. Mezi první možno nepochybně započítat Evu Kačírkovou, dnes v České republice nepochybnou první dámu žánru. Ve své novele Dívka v zrcadle vypráví o vyšetřování dvou vražd, jejichž obětmi se staly populární osobnosti, a jak už to Eva Kačírk-

ková dovede, nabízí při tom čtenářům i řadu zajímavých postřehů z atraktivního světa české reklamy, filmu, ale i obchodu a politiky. Velkým detektivem je kapitán Petr Bort, jež autorka už představila čtenářům v novele Liška na dálnici, a zřejmě se s ním ještě setkáme. Mezi zkušené detektivkáře patří i havlíckobrodský autor František Uher, několikanásobný laureát ceny Havran i dalších literárních ocenění. Příběh s názvem Mrtvý kupuje cigarety začíná amatérským pátráním, na něž se za zmizelým mužem vydává jeho někdejší spolubydlící. S údivem shledává, že na dotyčného snad nikdo nevzpomíná v dobrém – a když se na scéně objeví mrtvola a policie začíná vyšetřovat vraždu – je zjevné, že historka bude asi temná a spletitá...

Do třetice zástupce jmen dosud neznámých: knížka Petra Eidlera se slibným názvem Muž na špinavou práci. Děj začíná velkoryse. Ve Valdštejnské zahradě je na noblesní recepci zastřelen ředitel velkého peněžního ústavu. Vyšetřování se ujímá kriminálka, ale vedle ní se po stopách vydává i soukromý detektiv, kterého najalo vedení banky. Neboť nejde jen o život jednoho člověka, ale taky o dobrou pověst firmy ..

(-ěk)